

Imádsággal várta a születést

■ Mari néni háza a nyugalom apró szigete a mai rohanó világunkban.

Nyíracsád (HBN – K. Z. E.) – Beszélgetésre indultam Mari nénihez, és igazi csodát találtam nála. Mintha régmúlt idők mesevilágába léptem volna, mikor megálltam a takaros kis porta előtt. Ahogy beléptem, azonnal mintegy száz esztendőt ugrott visszább az idő kereke. Az egyik sarokban lábon álló lavór, a falon fésűtartó, vele szemben a „láda”. Az asztal alatt vödör a mosó-, kanna az ivóvíznek. A sparhelten vasaló melegszik, meg egy fazék víz, mellette takaros stélácsi, azon katonás rendben ácsorognak az edények, a tornyos ágy takaróján imakönyvek szép sorjában, az asztal sarkán olvasó pihen. A mennyezet vastag gerendái hosszú évtizedek titkait őrzik. Mari néni háza a nyugalom apró szigete, Hely, ahol a 90 évesek bölcsességével megáldott néni keze immáron hetven esztendeje él. Ebben a kicsi házban várja Mari néni minden évben a karácsonyt.

Régmúlt karácsonyok

– Tudja kedves, az Úrjézus születése nekünk kereszté-

Sok-sok év tapasztalatával, örömeivel Mari néni az otthonában

(Fotó: Kedves Zilahi Enikő)

nyeknek a legnagyobb, a legrszebb ünnep. Örömet jelent akkor is, ha már öregek vagyunk. A templomba ritkán járok, nem bírják a csontjaim az ülést, de itthon azért csendesen imádkoztam, ahogy szoktam. A Könnyek anyja imádságot 68 éve minden nap elmondom reggel meg este, még olvasom is van hozzá. Így tanultam anyámtól. Énekelni már nem tudok, nem bírja a torkom, de mondom az énekek szövegét, karácsonykor még a kántálásokat is elolvastam. Minden évben

eszembe jut a gyermekkorom ünnepe. Nagyon ritkán volt karácsonyfánk, mert szegény családban nőttem fel. Összefogtunk páran, elindultunk kántálni, olyankor a gazdagabb családoknál láttunk csak karácsonyfát. A kántálásért sült tököt, diót, mogorót meg perezet kaptunk, volt, aki almát is adott. Annak is nagyon örültünk. Ajándék nem volt karácsonykor, de sokkal több volt a szeretet akkor, mint mostanában. Az emberek tisztelték, becsülték egymást – emléke-

zik Mari néni. Még alig múlt el a karácsony, de a jóságos, mindig derűs anyóka máris a következő évet tervezi. – Ha a Jóisten erőt ad, tavasszal bevetem a kertet, teszlek bele krumplit meg zöldségféléket magamnak, tengerit a tyúkoknak. Attól kezdve aztán, hogy kidugják a fejüket a kerti növények, én már nemigen fogok unatkozni egy percig sem. Csak addig állok meg, amíg imádkozok. Mert azt mindig kell – mondja bölcsen, őszinte, tiszta hittel Mari néni.